teggi minno nõrgaks läinud liikmed iälle tuggewaks. Tõttasin mehhe sammudega eddasi; sain issa-maad kätte, ja hakkasin issa ümber kaela." — Kui Tobias neid sanno olli räkinud, panni surma wallo ueste suud temmale kinni. Agga segi wallo läks jälle ülle, ja kohhe näggo olli temmal lahke. Hakkas seddamaid sealt peäle, kus könne polele olli jänud, ütteldes: „Kui jo se iggatseminne, mis mul olli omma ilmalikko issa-ma järrele, keik sedda waewa kergitas, mis selle pitka tee-reiso peäl piddin katsuma; oh eks siis iggatseminne selle iggawesse rahho ja rõmo issa-ma järrele ei jouaks seddasamma head minnule praego sata? Mis maksab kül üks surrelik issa selle iggawesse Issa wasto? Eks sesamma ei olle mind kätpiddi tallotanud minno ello otsani? Eks ei olle omma rahho inglit minno wasto saatnud, minno süddant selle wiimse wallo wasto kinnitama? Kas ta tal mind mahhajättaks minno surma tunnikessel? Oh, ei mitte, mo poeg! Minno tee-kond siin Ma peäl on otsani ärrakäidud. Kallan omma iggawesse issa-ma pole." Selle samma wiimse sanna järrel jäi se jummalakartlik wanmake keletumaks, löi käega poia ja temma laste pole, sirrutas siis ärranõrgend käed õnnistamisse kombel wälja, ja heitis üsna lahke näoga hinge.

Lapsed matsid tedda auuga, piddasid keik temma targad sannad truiste meles, ja aiasid jummalakartlikko ello. Sedda wist said nemmadki omma surma tunnikessel hinge toetamist ja waimo jahhutamist üllewelt kätte.

3.

Kindel lotus Jummala peäle.

Abraam, usklikude issa, ellas Harani maal, kuhho olli läinud omma issaga, Ta-